

Úvodní stránka>Vyhledat právníka>Vyhledat znalce

Vyhledat znalce

Lucembursko

I. Seznamy a rejstříky znalců

Ministerstvo spravedlnosti může jmenovat **soudní znalce, překladatele, tlumočníky** a také **právní zástupce a obchodní zprostředkovatele ve věcech týkajících se vymáhání práva a ve správních věcech** k plnění úkolů, které jim uloží soudní a správní orgány. Znalci, kteří byli takto jmenováni a následně složili přísahu před senátem Nejvyššího soudu, jsou uvedeni v rejstříku **dostupném na internetových stránkách ministerstva spravedlnosti**.

Rejstřík byl navržen pro trestní a správní věci, ale používá se i pro občanskoprávní a obchodní věci. Soudy nejsou povinny jmenovat znalce zapsané v rejstříku, ale obvykle tak činí.

Osoby vykonávající odborné profese žádají ministerstvo spravedlnosti o zápis do rejstříku. Žádosti o zápis do rejstříku lze podávat Ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím online asistenta dostupného na stránkách MyGuichet.lu (viz « [Formuláře / Online služby](#)») nebo mobilní aplikace [MyGuichet.lu](#). Kompletní dokumentace (včetně diplomu v daném oboru, dokladů o odborné praxi, životopisu a výpisu z rejstříku trestů) se zasílá ministerstvu spravedlnosti, které následně zahájí řízení o ověření, včetně ověření důvěryhodnosti znalce. Ministerstvo rozhoduje o zapsání znalce do seznamu na základě ověření kvalifikace (včetně titulů v oboru a dalšího vzdělání) a zkušeností uchazeče. Pokud je znalec zapsán do rejstříku, musí před soudem složit přísahu.

Po jmenování znalce ministerstvem spravedlnosti a složení přísahy soudem je obsah rejstříku zveřejněn v Úředním věstníku Lucemburska. Po zápisu do rejstříku nemají znalci žádnou zvláštní povinnost. Nemusí ministerstvu zasílat žádné zprávy o činnosti. Nejsou povinni se průběžně vzdělávat. Rejstřík je pravidelně aktualizován.

Znalci může být odebráno osvědčení, pokud poruší své povinnosti nebo profesní etická pravidla nebo z jiných závažných důvodů. Takové důvody nastávají, pokud již znalci nesplňují kvalifikační požadavky, bylo zjištěno, že zanedbali své povinnosti, nebo již neprokazují požadovanou důvěryhodnost, např. byli shledáni vinnými z trestného činu. Znalec je odvolán z funkce rozhodnutím ministra po vyjádření státního zástupce a po vyslechnutí dotyčného znalce.

Odvolání z funkce bude mít formu odvolání ministerskou vyhláškou. Odvolání lze napadnout u správního soudu. Neexistuje žádný zvláštní kodex chování nebo etický kodex, který se na znalce vztahuje. Je však třeba dodržovat etické nebo jiné profesní kodexy, které se vztahují na konkrétní profesi znalce.

II. Kvalifikace znalců

Za znalce lze označit pouze osoby, které ve svém specializovaném oboru získaly určitou úroveň vzdělání. Tyto tituly budou nezbytné pro zápis do seznamu znalců vedeného ministerstvem spravedlnosti. Aby mohli znalci vykonávat znaleckou činnost, nemusí být členy profesní organizace ani nemusí pravidelně zlepšovat své znalosti (neexistuje systém průběžného právního vzdělávání, znalci se však mohou vzdělávat dobrovolně).

III. Odměňování znalců

Odměnu znalců pevně stanoví nařízení. Ve specifických případech, zejména pokud je zadání úkolu znalce obzvláště složité, může soud rozhodnout, že se zákonná sazba nepoužije. V praxi znalci obvykle požadují, aby se účastníci řízení dohodli na zaplacení vyšší částky, než je zákonná sazba. V občanskoprávních věcech, je-li znalec ustanoven soudem, je jeden z účastníků řízení povinen zaplatit znalci předem. Znalci mohou obdržet zálohu na svou odměnu, která přesahuje zákonnou sazbu. Na konci řízení však soud v rozsudku ve věci samé rozhodne, kdo ponese konečné náklady. Náklady mohou být rozděleny mezi účastníky řízení. Účastníci řízení mohou získat právní pomoc týkající se odměny znalce, která nemá předepsané sazby.

V trestních věcech zálohu na náklady řízení vždy hradí stát. Odměnu znalce musí žalovaný zaplatit pouze v případě, že je odsouzen. Znalce, které si vyžádá státní zástupce, může rovněž platit stát.

IV. Odpovědnost znalců

Neexistuje žádný zvláštní předpis vztahující se na odpovědnost znalců. Činnost znalců je tedy upravena obecnými předpisy smluvního práva a práva občanskoprávních deliktů. Tyto předpisy nestanoví horní hranici odpovědnosti. Znalci rovněž nejsou povinni krýt svou případnou odpovědnost pojištěním odpovědnosti za škody při výkonu povolání.

V. Doplňující informace o znaleckém řízení

Ustanovování znalců v současné době upravuje zvláštní zákon, a to «

[Loi modifiée du 7 juillet 1971 portant en matière répressive et administrative, institution d'experts, de traducteurs et d'interprètes assermentés et complétant les dispositions légales relatives à l'assermentation des experts, traducteurs et interprètes](#)

». Tento zákon se vztahuje pouze na trestní a správní věci. V případě občanskoprávních věcí neexistuje žádný zvláštní zákon.

Je třeba poznamenat, že relevantní jsou i některá další ustanovení trestního nebo občanského soudního řádu, stejně jako «

[Loi modifiée du 21 juin 1999 portant règlement de procédure devant les juridictions administratives](#)».

Neexistují žádné zásadní rozdíly mezi postupy pro ustanovení znalce v občanskoprávních, správních a trestních věcech. V trestních věcech má však žalovaný rozsáhlejší práva než v jiných věcech. Převážná většina soudních znalců je jmenována v předběžném řízení před soudním řízením. Nejméně polovina žádostí o ustanovení znalce je podána v předběžném řízení. Ustanovování znalců v průběhu hlavního řízení není příliš obvyklé.

1. Ustanovování znalců

V Lucembursku jsou soudní znalci ustanovováni soudy nebo najímání účastníky řízení. Znalec se statusem soudního znalce mohou ustanovit pouze soudci, a to buď na žádost účastníků řízení, nebo z vlastního podnětu. V trestních věcech často ustanovuje znalec vyšetřující soudce (*juge d'instruction*), a to na žádost žalovaného nebo státního zástupce. Vyšetřující soudce může znalce ustanovit i z vlastního podnětu. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí vyšetřujícího soudce je rozhodnutím předběžné povahy, neuplatní se zásada kontradiktornosti řízení.

V trestním právu existují zvláštní pravidla pro společné znalce nebo revizní znalce, kteří jsou k dispozici žalovanému.

V občanskoprávních, obchodních a správních věcech může být znalec ustanoven před hlavním líčením, pokud je to zvláště naléhavé.

a) Ustanovení soudem

V průběhu hlavního líčení soud ustanoví soudního znalce, pokud potřebuje poradit v technických otázkách, které vyvstanou v průběhu řízení. Soudy tak mohou učinit na žádost účastníků řízení nebo z vlastního podnětu. Znalci musí oznámit jakýkoli střet zájmů s účastníkem řízení.

Ustanovení znalce před zahájením soudního řízení je možné, pokud je věc naléhavá nebo je znalecký posudek zapotřebí s ohledem na nadcházející soudní spor ve věci samé. Ustanovení znalce v této předběžné fázi je jediným účelem řízení a vyžaduje, aby účastníci řízení podali zvláštní žádost. Obecně platí, že toto řízení nelze zahájit, aniž by měl žalovaný možnost být vyslechnut soudcem. V mimořádně naléhavých případech však mohou být soudní znalci jmenováni okamžitě, v takovém případě však musí mít odpůrce možnost se k dané věci vyjádřit později.

Při podání žádosti o ustanovení soudního znalce nebo při vyjádření k návrhu soudu na jeho ustanovení mohou účastníci řízení navrhnout jména a dohodnout se na konkrétním znalci. Pokud se soud rozhodne jmenovat soudního znalce z vlastního podnětu, měl by o tom před přijetím takového rozhodnutí informovat účastníky řízení a vyžádat si jejich připomínky. Soudy nejsou povinny jmenovat znalce zapsané v seznamu znalců, ačkoli je to obvykle jejich zvykem.

b) Ustanovení účastníky řízení

Ačkoli účastníci řízení nikdy neustanovují soudní znalce, mohou se podílet na ustanovení znalce soudem. Mohou se dohodnout na zadání úkolu znalce, na tom, kdo ponese náklady, a dokonce i na konkrétním znalci. Poté zašlou vybranému znalci společnou jmenovací listinu. Pokud s tím oba účastníci řízení souhlasí, může soudce ustanovení znalce povolit. K tomu v přípravném řízení velmi často dochází.

2. Řízení (občanskoprávní)

Jakmile je soudní znalec ustanoven, svolá účastníky řízení a projedná s nimi případ. Znalci obvykle komunikují s účastníky řízení prostřednictvím advokátů a o vývoji informují také soud. Neexistují žádná zvláštní pravidla, jak tento postup řídit, s výjimkou požadavku, aby byla vždy dodržována zásada kontradiktornosti řízení: každý účastník řízení má právo se kdykoli vyjádřit ke všem aspektům věci.

Tuto zásadu oslabují dvě věci. Jedná se o posouzení čistě skutkových otázek a šetření zasahujících do soukromé sféry (např. lékařské vyšetření) prováděných znalci. V těchto případech však musí znalec před dokončením svého posudku předložit výsledky šetření ostatním účastníkům řízení.

Průběh šetření prováděného znalcem kontroluje příslušný soud. V případě, že je podán takový návrh, může soud souhlasit s tím, že znalec nemá dostatečnou kvalifikaci, a určit jiného znalce. Vzhledem k tomu, že v naprosté většině případů je jmenován pouze jeden znalec, neexistuje žádný postup, v jehož rámci by se znalci před soudním jednáním setkali a zúčili okruh otázek.

a) Znalecký posudek

Znalec svůj posudek předloží písemně. Není stanovena žádná konkrétní struktura, kterou by znalec musel ve svém posudku dodržet. Znalec je povinen vykonávat zadání svého úkolu loajálně a s ohledem na zásadu kontradiktornosti řízení. Musí se zabývat všemi věcnými otázkami obsaženými v zadání svého úkolu, ale nesmí odpovídat na právní otázky. Mandát znalce bude omezen soudem, s výjimkou řízení, v nichž byl znalec ustanoven účastníky řízení bez zásahu soudce, kdy se bude zabývat zájmy účastníků řízení.

Poskytnutí předběžného posudku není povinné, může být ale vypracován, pokud to vyžadují okolnosti konkrétní věci. To platí zejména v případě, že během plnění úkolu vyvstanou nové otázky nebo když účastníci řízení se znalcem nespolupracují.

Případy, kdy by znalec musel předložit dodatečný posudek, jsou vzácné. Toto se může stát, pokud znalec nezodpověděl všechny otázky obsažené v zadání jeho úkolu nebo pokud později vyvstanou dodatečné otázky. Soud vydá nový příkaz, v němž uvede potřebu dalších informací a upřesní otázky, které je třeba zodpovědět. Účastníci řízení mohou požádat soudce o další objasnění. V praxi je však pravděpodobnější, že bude ustanoven jiný znalec, a to podle spokojenosti účastníků řízení s prvním posudkem.

Znalecké posudky mohou být zpochybněny prohlášením jak účastníků řízení, tak revizním posudkem. Soudy nejsou vázány stanoviskem vyjádřeným ve znaleckých posudcích. Judikatura uvádí, že soud se může odchýlit od znaleckého posudku, pokud k tomu existují dobré důvody, tj. pokud jeden nebo oba účastníci řízení prokáží, že se znalec mylí. Rozporné posudky mají stejnou důkazní hodnotu bez ohledu na to, zda byl znalec ustanoven soudem, nebo účastníky řízení. Posudky, které inicioval jeden účastník řízení, rozporné posudky a posudky sepsané bez toho, aby znalec dodržel zásadu kontradiktornosti, mohou být předloženy a projednány v soudním řízení, ale nemají stejnou důkazní hodnotu jako posudky předložené s ohledem na tuto zásadu.

b) Soudní jednání

Znalci se nemusí účastnit žádného předběžného slyšení. Měli by se po dodání posudku zúčastnit jednání, aby odpověděli na otázky soudu. U soudu nebude prováděn jejich křížový výslech.

Poslední aktualizace: 25/07/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.